

Jesús, el bon Pastor

Romà Casanova, bisbe de Vic

En l'evangeli segons sant Joan (10,1-21) llegim com Jesús s'aplica a ell mateix la imatge del bon pastor per explicar qui és ell i quina és la seva missió. Amb el rerefons de l'experiència quotidiana en l'àmbit de la terra i el temps de Jesús, la imatge del bon pastor, en contrast amb el que solament busca el jornal, expressa el cor del qui estima cadascuna de les seves ovelles, les mena a bons prats i dona la vida per elles. Aquest és Jesús: *Jo sóc el bon pastor* (10,11.14).

La seva presència al davant, al darrere, enmig nostre ens dona pau i repòs

En un temps com el nostre, en què manquen lideratges sòlids, en molts àmbits però sobretot en el polític i econòmic, i també en aquests moments en què l'actitud narcisista, del culte desmesurat del jo, és una constant en molts capdavaners polítics i socials; en aquest nostre temps, parlar de Jesús com a bon pastor no sembla gaire adient. Perquè el que es remarca de manera constant són els conceptes d'empoderament, de realització, de llibertat, de benestar. I, una vegada més, la nostra fe cristiana, malgrat el que es pugui dir, afirma ben fort: Jesús és el nostre bon Pastor.

Què és el que testimoniem quan diem això? Una primera cosa és clara: nosaltres sabem de qui ens podem fiar. Jesucrist és el qui ha donat la seva vida per nosaltres. En ell se'ns fa palès aquell amor sense mesura que l'únic que cerca és el nostre bé: *Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida i en tinguin a desdir* (10,10). En ell no hi ha falsia. Acceptar i viure això és vèncer, amb la força de l'Esperit Sant, l'engany del diable als primers pares i que sempre sotja la humanitat (cf. Gn 3,4): «L'esperit de les tenebres és capaç de mostrar Déu com a enemic de la

pròpia criatura i, sobretot, com a enemic de l'home, com a font de perill i d'amenaça per a l'home» (Sant Joan Pau II, *Dominum et vivificantem*, 38).

A més, que Jesús sigui el nostre bon Pastor ens dona la seguretat que mai no anem sols per la vida. En totes les vicissituds de la nostra existència sabem que sempre ens acompanya el qui és el nostre pastor, el qui ha donat la vida però viu per sempre. La seva presència al davant, al darrere, enmig nostre ens ofereix pau i repòs, tant en els moments més fàcils com en els més complicats. Però també tenir el bon Pastor com a guia ens fa descobrir que no anem sols, sinó que formem part d'una cleda, d'un cos que és l'Església. En un temps d'individualisme, redescobrir que tenim un pastor que ens guia com a poble és també una bona notícia.

